

Täysistunto

Torstai 30.3.2017 klo 15.58—18.43

2.4. Suullinen kysymys aluesairaaloiden toiminnan jatkumisesta (Anna-Maja Henriksson r)

Suullinen kysymys SKT 43/2017 vp

Suullinen kyselytunti

Puhemies Maria Lohela: Seuraava kysymys: edustaja Henriksson.

Keskustelu

16.45 Anna-Maja Henriksson r: Värderade fru talman! På många håll i vårt land är man väldigt orolig just nu för hur det ska gå med kretssjukhusen. Vi har pratat mycket om vårdreformen men betydligt mindre om kretssjukhusens kommande öden. På många sjukhus gör man väldigt gott arbete: man har expertis inom kirurgi, inom fysiatri, inom ätstörningsvård och så vidare. Nu vill regeringen också gå åt kretssjukhusen.

Tässä suuressa sote-keskustelussa vähemmälle huomiolle on jäänyt aluesairaaloiden tuleva kohtalo. Tiedämme, että hallitus haluaa keskittää aluesairaaloita, muun muassa päiväkirurgian, suurempiin yksiköihin. Kuitenkin tänä päivänä tehdään aluesairaaloissa ympäri Suomenmaata erittäin hyvää ja tasokasta työtä. Minkä takia hallitus on tällä linjalla, että se, mikä hyvin toimii, ei saisi jatkua? Mikä on hallituksen vastaus tähän? Esimerkiksi Iisalmissa, Forssassa, Raahessa, Pietarsaareissa, Porvoossa ja Raaseporissa on tällaisia sairaaloita, joissa olisi syytä pitää huoli siitä, [Puhemies koputtaa] että palvelut saavat jatkua.

16.46 Perhe- ja peruspalveluministeri Juha Rehula (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Ensimmäinen perusta on yksi osa koko sosiaali- ja terveydenhuollon muutoksen tarvetta: varmistaa ihmisen turvallinen hoito ja hoiva myös leikkaustoiminnan osalta niissä tilanteissa, kun sitä hoitoa ja hoivaa tarvitsee. Se on aivan keskeinen asia.

Meillä on hyviä esimerkkejä hyvistä malleista eri puolilla Suomea. Mutta aivan liian moni niistä malleista perustuu esimerkiksi yksittäisen ihmisen oman elämäntilanteen, asuminen mahdollistamaan erikoissairaanhoitotasoiseen palveluun kyseisellä paikkakunnalla. Se iso tavoite ja asia on, että näitten aluesairaaloitten palvelutason osalta yhteistyö on se avainsana, toisekseen halu ja tahto varmistaa, että ne hoidon ja sairaanhoidon muodot, jotka kussakin toimipisteessä jatkossa on, ovat varmasti pysyvällä tavalla turvallisten käsien tekemiä.

Puhemies Maria Lohela: Pyydän niitä edustajia, jotka haluavat esittää lisäkysymyksiä tästä aiheesta, ilmoittautumaan.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 32/2017 vp

16.47 **Anna-Maja Henriksson r** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Tässä ei oikeastaan saatu vastausta siihen, miksi se hyvä, mikä toimii, pitää rikkoa. Siellä on lääkäreitä, siellä on hoitohenkilökuntaa, siellä kunnat ovat panostaneet leikkaussaleihin ja niin edelleen. Siellä hoitojonot ovat lyhyitä ja potilaat ovat tyytyväisiä. Miksi — kysyn edelleen — tällainen toiminta ei saisi jatkua? Ja nyt tiedetään, että siellä ministeriössä kulissien takana valmistellaan myös edelleen jotain kiristystä tähän päivystysasetukseen. Koska tämä annetaan julki, ja koska me saamme tietää, mitä todella on se tulevaisuus meidän aluesairaaloillemme?

När får vi veta vad som på riktigt ska hända med våra sjukhus ute i bygderna? Man gör alltså faktiskt i dag väldigt mycket gott arbete, och vi vet att ministeriet håller på och bereder en ytterligare strängering av jourreformen och jourförordningen. När får vi veta vad den kommer att innehålla? [Stefan Wallin: Efter valet!]

16.48 **Perhe- ja peruspalveluministeri Juha Rehula** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Yritin edellisessä vastauksessani vastata kysymykseenne, miksi tätä muutosta tehdään.

Toisekseen, osana tuota edellistä vastausta totesin, että se tulevaisuus, johon ollaan menossa, ei voi olla vain esimerkiksi lääkärin henkilökohtaisen elämäntilanteen mukanaan tuoma palvelu, vaan sen palvelun, jota kussakin sairaalayksikössä, sairaalassa, jatkossa tehdään, näissä pienemmissä sairaaloissa — meillä jatkossakin on isompia ja pienempiä sairaaloita — pitää olla varmasti tehtyä, sen pitää olla potilasturvallista.

Sitten te vihjaillette, että "jossakin kulissien takana". Kyllä se on ihan julkisuuteen kerrottua, että sairaaloiden välinen työnjakoasetusvalmistelu tehdään tämän, vuoden 2017, kevään aikana. Tarkoitus on, että kesäkuussa tänä vuonna hallitus hyväksyisi asetuksen, jossa eri sairaaloitten välinen työnjako toimeenpannaan.

Ja kolmas asia: aivan normaalin valmistelun tavoin tuo asetus lähtee lausunnolle ennen kuin päätöksiä tehdään.

16.49 **Hanna Sarkkinen vas** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Tulevien maakuntien käsiä sidotaan monella tavalla jo ennen kuin maakunnat ehtivät aloittaa toimintansa ja ottaa vastuun sote-palveluista. Yksi tapa sitoa näitä käsiä on rajoittaa aluesairaaloiden toimintaa ja sairaaloiden välisiä työnjakopäätöksiä. Tämä voi johtaa keskussairaaloiden ruuhkautumiseen, aluesairaaloiden palveluiden alasajoon sekä kalliisiin ratkaisuihin hoitajonon purkamisessa.

Arvoisa puhemies! Miksi hallitus ei halua antaa maakunnille rahoja ja määritellä laatuvaatimuksia hoidolle ja antaa niiden puitteissa maakuntien itse päättää sairaaloiden välisestä työnjaosta, joka toimii alueen tarpeista lähtien ja on todella kustannustehokasta ja palvelee alueen asukkaita parhaalla mahdollisella tavalla? Miksi hallitus haluaa sanella ja sitoa maakuntien kädet?

16.50 **Perhe- ja peruspalveluministeri Juha Rehula** (vastauspuheenvuoro): Rouva puhemies! Kysymykseenne tulee jatkuvasti kahdenlaista palautetta: ensinnäkin sitä, antaako hallitus alueelle päätösvaltaa ja ratkaisuvalltaa siinä, millä tavalla työnjakoa tehdään, ja toinen kollega tästäkin salista saattaa sanoa seuraavassa lauseessa, että "emme me pysty tekemään työnjakoa, ellei ministeriö määrää".

Pöytäkirjan asiakohta PTK 32/2017 vp

Se, mitä tässä on yritetty tehdä, on lainsäädäntö, jonka eduskunta hyväksyi viime joulun alla, joka esimerkiksi sisältää sen viestin, että mikäli alueella pystytään sopimaan hyväksytyn lain puitteissa työnjaosta, se on täysin mahdollista. Esimerkiksi minulla ministerinä ei ole mitään tarvetta — ja tiedän, ettei kenelläkään hallituksen ministerillä ole mitään tarvetta — puuttua alueitten keskenään sopimaan työnjakoon, jos tämä voi toteutua tavalla, jossa katsotaan ensi vuosikymmenelle ja toisekseen se yhteistyön tapa on aito. Tästä on esimerkkimaakuntia, joissa on edetty niin. Ei ole tarvinnut puuttua millään tavalla.

Kysymyksen käsittely päättyi.